

שער היחוד והאמונה

פרק ד כי הנה כתיב כי שמש ומגן ה' אלהים
 פי' מגן הוא נרתק לשמש להגן שיוכלו
 הבריות לסבלו כמארו"ל לעתיד לבא הקב"ה מוציא
 חמה מנרתקה רשעים נידונין בה כו' וכמו שהנרתק
 מגין בעד השמש כך שם אלהים מגין לשם הוי"ה ב"ה
 דשם הוי"ה פירושו שמהוה את הכל מאין ליש
 והיו"ד משמשת על הפעולה שהיא בלשון הוה ותמיד
 כדפרש"י ע"פ ככה יעשה איוב כל הימים והיינו החיות
 הנשפע בכל רגע ממש בכל הברואים ממוצא פי ה'
 ורוחו ומהוה אותם מאין ליש בכל רגע כי לא די להם
 במה שנבראו בששת ימי בראשית להיות קיימים בזה
 כמ"ש לעיל. והנה בסידור שבחיו של הקב"ה כתיב
 הגדול הגבור כו' ופי' הגדול היא מדת חסד והתפשטות
 החיות בכל העולמות וברואים לאין קץ ותכלית להיות
 ברואים מאין ליש וקיימים בחסד חנם ונקראת גדולה כי
 באה מגדולתו של הקב"ה בכבודו ובעצמו כי גדול ה'
 ולגדולתו אין חקר ולכן משפיע ג"כ חיות והתהוות מאין
 ליש לעולמות וברואים אין קץ שטבע הטוב להטיב